

ROSNÍK



ZŠ ROSICE

1 - 2015/2016

Pozvánka na vánoční akce žáků ZŠ Rosice

Žáci ZŠ Rosice a jejich učitelé si dovoluují pozvat všechny rosické občany dne **11. 12. 2015** na následující akce:

od 14.00 do 16.00 h

Prodejní výstavka:

uskuteční se v přízemí základní školy ve třídě **4. B**. V dopoledních hodinách jsou na výstavku zvány i děti z mateřských škol.

od 14.00 do 15.30 h

Prohlídka školy:

Návštěvníci mohou navštívit jednotlivé třídy 1. stupně.

V učebnách fyziky a chemie si můžete vyzkoušet pokusy pod vedením vašich dětí.

8. A – prezentace práce školního parlamentu, posezení s vyučujícími 2. stupně.

Dílny a akce ve třídách:

5. A – dílna pro rodiče s dětmi na téma výrobek z hlíny

5. B – drátkování – dílna pro rodiče s dětmi

9. B – dílna tvůrčího psaní od 14.30 hodin

Učebna fyziky – žákovské pokusy

Učebna chemie – žákovské pokusy

Aula – představení dramatického kroužku PŠT-ROSICE v 14.30 hodin.

Ke svátečnímu posezení zvou také pracovnice **školní jídelny**.

Přejeme vám krásné Vánoce a těšíme se na vaši návštěvu

Pozvánka na vánoční vystoupení žáků ZŠ Rosice

Datum: **15. 12. 2015**

Čas: **16.00 až 18.30 hodin**

Místo: **Zámecké kulturní centrum**

1. část od 16.00 h – vystoupení žáků 1. stupně

- „Jak šel Honza do světa“ – vystoupení ŠD
- Písničky a taneček“ – vystoupení žáků 2. C
- Hra na hudební nástroj – žáci 2. C
- Básničky a písničky v podání žáků 2. B
- Taneční vystoupení žáků 4. A
- „Ať žijí duchové“ – hudební pohádka žáků 2. A



PŘESTÁVKA

2. část od 17.15 h – vystoupení žáků 2. stupně

- Hra na flétnu“ – vystoupení žáků 9. A
- Prezentace žáků 9. tříd na téma „Náš pobyt v Německu“
- Pěvecká vystoupení 6.-9. tříd
- Divadelní vystoupení dramatického kroužku PŠT-Rosice
- Vánoční koledy

Přijďte okusit atmosféru v podání našich dětí

Rosník – úvod

Po delší prázdninové pauze jsme opět tady. Vítejte v podzimním čísle časopisu Rosník. Podzim je také ústředním tématem tohoto čísla. Najdete v něm úvahu o tom, jak na nás podzim působí. Své znalosti si můžete ověřit v podzimním kvízu. Pokud vám při tom vyhládne, můžete si uvařit skvělé dýňové speciality. Přinášíme vám také dva úžasné rozhovory. Vyzpovídali jsme známého zpěváka z našeho kraje Petra Bendeho. Rozhodli jsme se také navštívit knihovnu v Rosicích. Mysleli jsme, že je to pro nás známé místo, ale získali jsme zde mnoho nových a překvapivých informací. Tak hned po přečtení rozhovoru vyrazte pro nějakou dobrou knihu, kterou si zpestříte dlouhé podzimní večery. Tipy na knihy vám přináší vaše oblíbená rubrika Rosník vyráží za kulturou. V této rubrice vás pozveme také na nové filmy. Přečtěte si také, co si myslí naši třetáci o městě, ve kterém žijí. Podařilo se jim jejich názory a hodnocení zveršovat. Vaše mínění jsme zjišťovali také v anketě. Tentokrát jsme ji pojmenovali V zdravém těle zdravý duch.

Na naší škole se stále děje něco nového a redaktoři se snaží být při tom. Od začátku školního roku jsme zachytili všechny důležité akce. Začali jsme hned prvním školním dnem, své redaktory jsme měli na adaptačním pobytu nebo třeba na exkurzi v Muzeu železnic ve Zbýšově. Mnoho novinek mají i ve školní družině, své plány má žakovský

parlament. Úspěchy se pochlubí Ekokrožek v Eko-zpravodajství. Zkrátka věříme, že nabídka našeho časopisu je tak pestrá, že si každý najde něco, co ho zaujme. ☺

Mgr. Jana Odehnalová

ROSNÍK, TEN NÁS NEZRADÍ, VŽDYCKY DOBŘE POBAVÍ!

Obsah

Reklama.....	2
Úvod	3
Rozhovor s Petrem Bendem.....	4-6
Rozhovor v knihovně.....	6-8
Podzim.....	9-11
Můj deváták.....	11
Adaptační pobyt	12-14
Výlet do muzea železnic.....	15-16
Den zdraví	16-17
Školní družina	18-19
Zprávy ze školního parlamentu	20
Pozdrav od EKO-týmu	21-22
V zdravém těle zdravý duch.....	23-24
Hudba 21. století	25
Zvíře.....	26
Vědomostní kvíz	27
Z Rosníkovy knihovničky	28-29
Rosník v kuchyni	30-31
Spisovatelé a básníci.....	32
Rosník výtvarníkem nebo hudebníkem	33
Rosník detektivem	34
Komiks.....	35
Závěr.....	36



Rozhovor s Petrem Bendem

1. Co byl váš oblíbený předmět ve škole?

Oblíbených předmětů jsem měl několik. Asi nejoblíbenější byla hudební výchova. Měl jsem rád hlavně hodiny, kdy jsme mohli nosit do třídy muziku, kterou jsme poslouchali a pouštěli jsme si ji navzájem. Měli jsme skvělého učitele pana Tesaříka, který nám hrál na kytaru, zpívali jsme Beatles a nakonec jsme založili úspěšný školní sbor.

osm let klavíru, hudební nauky a orchestrální hry na Základní umělecké škole ve Velké Bíteši. Dále jsem se vzdělával sám a chodil také na soukromé hodiny, ať už na bicí, nebo zpěvu a herectví.

3. Chtěl jste být hudebníkem už na základní škole?

Ano, chtěl a v podstatě jsem se už na základní škole dostal přes konkurz jako bubeník k tehdy velmi úspěšné rockové kapele v okrese. Kapela se jmenovala Svěrák 3 a dodnes jednou za rok s nimi

Dalším oblíbeným předmětem byl dějepis a pan učitel Krčka. Byl skvělý malíř, a když nám vyprávěl třeba o nějakých historických bitvách, tak vše kreslil na tehdy ještě černou tabuli, jen vodou a štětcem. Vše jsme museli rychle zapisovat a vnímat, jelikož za ním jeho úžasné kresby mizely. Byly to krásné školní roky.

2. Jaký obor jste vystudoval?

Jsem vystudovaný truhlář, jelikož jsem se na konzervatoř prostě v tehdejší době po pádu komunismu nedostal. Dále mám stavební nástavbu s maturitou. A z hudby mám za sebou

hraji na vzpomínkové akci. V roce 2016 oslavíme 25 let. Tak jsem začínal a byla to skvělá škola.

4. Na jaké hudební nástroje hrajete?

Hlavním nástrojem, za kterým jsem se vždycky hudebně cítil nejlépe, jsou bicí nástroje. Ve druhé třídě jsem se sám přihlásil na klavír. Když jsem začal skládat první písničky, tak jsem sundal ze stěny kytaru mého táty a začal na ni cvičit a rovnou skládat první skladby. Jinak, když nahrávám ve studiu, tak využívám občas i basu, baví mě hra na foukací harmoniku a všemožné perkuse, štěrchátka a netradiční

hudební nástroje z celého světa.

5. Od kolika let veřejně vystupujete?

Několikrát jsem hrál s tátou a s jeho kapelou již ve velmi brzkém náctiletém věku. A s první kapelou oficiální první vystoupení bylo v obci Zňátky u Náměště nad Oslavou, když mi bylo 13 let. Úplně si pamatuji na svou nervozitu a pak následnou energii, kterou jsem předával do svých bubnů.

6. Míváte trému?

Dnes už ne, spíše se těším a nemám rád dlouhé čekání před vystoupením. Potřebuji vtrhnout na pódium a bavit lidi mojí muzikou.

7. V jakých zemích jste koncertoval?

Máme za sebou s kapelou docela důsledně projeté Slovensko. Jelikož každý vánoční čas, což myslím konec listopadu a prosinec, jezdíme naše Vánoční turné, tak jsme se s tímto programem dostali do Paříže a známé Invalidovny. Hráli jsme v chrámu Saint Louise, kde žádná taková kapela nikdy nehrála, a byl to jedinečný zážitek. Za námi hrobka samotného Napoleona a neskutečná atmosféra. Další rok jsme navázali dalším zahraničním vystoupením, a to v Curychu ve Švýcarsku. Krásný kostel v centru a nádherná pospolnost s místním publikem. Pokud si zadáte do Youtube Bende Paříž, nebo Bende Curych, tak se můžete podívat na naše dokumenty z těchto koncertů a cest. Vše ostatní je samozřejmě na našem webu www.petrbende.cz nebo oficiálním facebooku Petr Bende&band. Další zahraniční koncerty nás čekají.

8. Jste autor hudby i textů vašich písní. Ke které z nich máte největší vztah?

Všechny písně jsou jako mé děti, ke všem se chovám s pokorou a jsem rád za políbení múzy a jejich vznik. Pokud bych vyzvedl píseň, která mě bude provázet celý život, tak je to Nad horů svítá. Spoluautorem je Radek Jelínek a celá podoba písně vznikala skoro sedm let. Je to poklad. Doufám, že naše nová deska, kterou připravujeme na další rok, bude mít písně, které se budou zpívat a zůstanou v našich fanoušcích.

9. Jaké je vaše oblíbené české jídlo?

Mám rád klasickou českou kuchyni, takže určitě svíčková, řízek a třeba šunkofleky. A díky tomu, že táta pochází ze Slovenska, tak je to i slovenská a maďarská kuchyně. Např. halušky s brynzou.

10. Co považujete za váš dosavadní největší úspěch?

Určitě děti. Máme se ženou dva krásné syny a ti jsou mým největším darem života. Hudebně jsem rád, že původně koníček se mi stal i povoláním a mohu se hudbou živit. Nikdy jsem nesešel ze svojí cesty. Ve svých pěti letech jsem si řekl, že chci mít hudbu jako náplň svého života. A jsem rád za to, že tomu tak je. Stálo to hodně úsilí, práce a musel jsem zvládnout mnoho pádů a následných dlouholetých vzestupů. S mojí kapelou hrajeme již 12 let ve stejné sestavě a to je taky třeba vyzdvihnout. Vydali jsme tři autorská alba a tři live CD a DVD z koncertů.

Získali jsme i řadu ocenění. Ale největším úspěchem bude, když ve všem a se všemi, co jsem tady popsal, budeme ve zdraví pokračovat.

11. Co Vás ještě letos čeká?

Intenzivně se připravuje naše historicky největší Vánoční turné 2015. 19 koncertů a opravdu velká sestava, jedinečný zvuk, světla a scéna. Letos dávám dohromady celkem nespojitelné. Poprvé na pódiu bude vedle sebe stát klasický cimbál a velký Big Band složený z mojí kapely a deseti dechových nástrojů. Velká scéna a řada hostů. Jedním je známý zpěvák Richard Tesařík. Zakladatel kapely YO YO Band, se kterým zahrajeme jeho největší hity a dáme si společný duet. Dalším hostem bude mladý nadějný písničkář, kytarista a skladatel Víťa Štaigl. Spolu si dáme zbrusu novou skladbu.

V letech minulých, když jsme s kapelou začínali, jsem mnohokrát dostal šanci odjet velké koncerty třeba s Romanem Horkým, kapelou Fleret, No Name nebo Čechomorem. Teď je šance zase pomáhat dál. Tak jsem prostě byl natolik nadšen Víťou Štaiglem, že jsem se rozhodl mu dát letos šanci a vsadil na něj všechny karty.

Zastavte se na naše koncerty, bude to velká jízda s kapelou, která má 16 členů a k tomu hosté a pěvecké sbory.

Více info na: www.petrbende.cz

Ondřej Nedorost, IX. A

Na návštěvě v knihovně

Jelikož je podzim, venku je často nevlídně, přichází čas na přečtení pěkné knížky. Navíc začátkem října proběhl Týden knihoven, který nabídl spoustu zajímavých akcí. Proto jsem společně s dalšími dvěma redaktory Rosníku jednoho pátečního odpoledne knihovnu navštívila. Byli jsme



překvapeni, co tady na nás čeká. Knihovnu zdobily práce výtvarnice Zuzany Gajdošové. Ze všech koutů na nás vykukovaly obrázky dinosaurů. Probíhala zde totiž akce Právěk a dobrodružství pro děti. Knihovnice se na tuto akci připravovaly opravdu důkladně, protože uprostřed oddělení pro děti trůnila velká krabice naplněná pískem a v ní několik malých dinosauříků. Rozhovoru se nevyhnula rosická knihovnice paní Monika Rovná. Dověděli jsme se od ní mnoho zajímavého a zjistili jsme, že knihovna má svou kroniku, ve které jsou zaznamenány všechny důležité události a své podpisy a vzkazy zde

zanechaly všechny známé osobnosti, které knihovnu navštívily.

1. Jak dlouho už rosická knihovna funguje a kdo byl jejím zakladatelem?

Knihovna funguje od roku 1921 a jejím zakladatelem byl pan Valenta. Knihovna vznikla sloučením tří knihoven spolků. Byly to knihovny hasičského, sokolského a slovanského čtenářského spolku. Tehdejší veřejná obecní knihovna byla umístěna v přízemí radnice. Dalším významným rokem pro knihovnu byl rok 1996, kdy knihovnu převzalo do své správy Město Rosice.

návru loga podílela čtenářská veřejnost, ale nakonec jsme oslovili odborníka. Logo nám navrhl Adolf Dudek (ilustrátor dětských obrázkových knížek).

4. Jak často kupujete nové knihy a podle čeho vybíráte nové autory?

Dostáváme nabídky na knihy z knihkupectví Kosmas. Na nové autory dostáváme typy od čtenářů a z různých blogů. Snažíme se, aby to byly tituly, které naše čtenáře zaujmou.

5. Jaké knihy si děti nejvíce půjčují?

Díky počítačovému systému máme přehled i o počtu výpůjček jednotlivých



2. Kolik vedoucích se v knihovně v průběhu let vystřídal?

Od roku 1996 měla knihovny dvě vedoucí

3. Velmi hezké je logo knihovny. Kdo je jeho tvůrcem?

Původním záměrem bylo, aby se na

knih. V tomto řebříčku vede Erbenova Kytice, dále je velmi oblíbený Deník malého Poseroutky a Harry Potter. Dívky si velmi často vybírají některý z dívčích románů od Jackeline Wilsonové.

6. Jaké věkové skupiny v knihovně

častěji vidáte? Děti, nebo dospělě?

V dnešní době máme zhruba 1000 registrovaných čtenářů – z toho je přibližně 300 dětí a mládeže. Knihovnu navštěvují více ženy a děvčata, tvoří asi dvě třetiny našich čtenářů.

7. Kolik knih přibližně je v knihovně?

V knihovně je asi 25 000 knih, na víc nemáme kapacitu. To je také důvod, proč musíme čas od času také knihy vyřazovat, postupujeme podle záznamů o zájmu o knihu. Pokud o knihu není dlouhodobě zájem, musí ustoupit jiné, nové knize.

8. Které místo na čtení nebo učení je v knihovně nejoblíbenější?

Tak to bude asi válečko a staré křeslo v dětském oddělení. Tam zaznamenáváme největší koncentraci zejména dětských čtenářů..

9. V knihovně si lze půjčit i audioknihy. Kolik takových máte k dispozici?

Audioknihy jsou příjemným zpestřením a mohou přivést k četbě i nečtenáře. V knihovně je k dispozici asi 460 audioknih.

10. Jaké akce knihovna připravuje pro veřejnost?

Už proběhla vernisáž výtvarnice Zuzky Gajdošové. Za sebou máme také ochutnávku vín ve spolupráci

s rosickou vinotékou v rámci projektu Zажijte knihovnu jinak. Probíhá cyklus přednášek o brněnském podzemí. Chystáme také cestovatelskou besedu o Hawai a USA.

11. Jaké knihy jsou vaše nejoblíbenější?

Preferuji zejména humorné knihy, u kterých si člověk odpočine a uvolní se. K mým nejoblíbenějším patří knihy



od Jamese Herriota, série knih Doktor v domě a knihy od Zdeny Frýbové.

Anežka Formánková, VIII. A

Podzim

Podzim je jedno ze čtyř ročních období, přechod mezi létem a zimou. Oficiálně začíná podzimní rovnodenností, která je na naší polokouli 23. září. U nás se právě na podzim sklízí většina úrody, určitě si každý vzpomeneme na pěkně vybarvená jablíčka a dýně, ze kterých děláme „strašidylka“. Opadavé stromy ztrácí své listy, které hrají všemi barvami. O podzimu se také traduje, že je to roční období plné depresí a melancholismu. To si ale nemyslím! Přeci když vyjdete do přírody a vidíte ty nádherně zbarvené stromy, nasbíráte si pár kaštanů, ze kterých si děti s oblibou vyrábějí zvířátka, jablek, která jsou zdrojem vitamínů, což na zimu bezesporu potřebujeme, louskáte si oříšky na dlouhé ať už podzimní nebo zimní večery, vyrobíte si dýňová strašidla, pouštíte draky, tak nemůžete být smutní. Je toho ještě spousta, co můžeme dělat a co nám přináší potěšení a radost! A vůbec nám nevádí, že je zima, protože to skvěle podtrhneme horkým čajem. No, když tady pořád mluvím o těch „dýňových strašidlech“, asi bych měla říct, že se vážou k jednomu svátku, pocházejícího (což možná nevíte) z Irska, ale my ho spíše známe jako americký svátek. Tím je Halloween, který sice u nás není až tak rozšířený, ale své zastánce tady také má. Slaví se 31. října, kdy se děti oblečou do strašidelných kostýmů a chodí od domu k domu s tradičním pořekadlem „Trick or treat“ (Koledu

nebo vám něco provedu). Koledují většinou o nějaké sladkosti. Halloween se slaví den nebo dva (podle druhu církve) před křesťanským svátkem, který nazýváme „Dušičky“, správně svátek Všech svatých. To je den, kdy bychom měli zajít na hřbitov, zapálit svíčku a vzpomenout na naše zemřelé příbuzné. Ještě jsem ale nezmínila ty hlavní – státní svátky, které máme na podzim hned tři. Jeden 28. 9., druhý 28. 10. a ten třetí 17. 11. Tak, schválně, jestli uhodnete, které to jsou... Raději vás nebudu napínat a řeknu vám to hned. Tedy 28. 9. je tzv. *Den české státnosti*, neboť v tento den byl zabit král Václav (později prohlášen za svatého) svým bratrem Boleslavem. Tímto svátkem tedy náš národ vzdává hold jednomu z nejoblíbenějších panovníků českých dějin. Budu pokračovat 28. říjnem, kdy je státní svátek nazván jako *Den vzniku samostatného československého státu*. Jak už napovídá sám název, v tento den byl roku 1918 vyhlášen samostatný Československý stát a my Čechoslováci jsme se konečně odtrhli od Habsburské monarchie. Další svátek, který jsem už zmínila, je 17. listopad, což je *Den boje za svobodu a demokracii*. V roce 1989 opakovaně vyšli studenti do ulic a vyjadřovali odpor k vládnoucí Komunistické straně Československa. Tento den označujeme jako „*Sametovou revoluci*“ a vstoupil do dějin, protože se Československo osvobodilo od totalitního režimu. Napadlo vás někdy, že bychom měli být na náš národ hrdí?

Dokázali jsme bojovat proti nespravedlnosti a vydobýt si svoje práva.

To bylo něco málo k podzimním svátkům a zvyklostem a teď bych se ještě ráda vrátila k tomu, jak tohle roční období působí na naši psychiku. Začínáme se loučit s létem, nastává sychravé počasí a sluníčko vysvitne jen zřídka. energii získáváme právě ze slunečního záření a toho je v zimním období málo. Proto dochází ke zvýšené únavě, skleslosti, přecitlivělosti či ke změnám nálad, pocitu nespokojenosti a dokonce i k poruchám spánku. Celkové zhoršení nálad má na svědomí hlavně postupné zkracování dne. S podzimním obdobím dochází také většímu riziku podlehnutí infekčních a bakteriálních nemocí. Je to právě z toho důvodu, že nám schází vitamíny. Proto jezte hodně ovoce a zeleniny!! Existuje ale i pár rad, jak podzimním depresím předcházet. Například se snažte obklopotvat pestrými barvami. Já vím, že v tomhle počasí se nám nikam moc nechce a spíše se situujeme do domácího prostředí, ale nějaký sport nebo procházka má určitě také pozitivní vliv na náš fyzický i duševní stav. Především se u toho odreagujeme a zapomeneme na naše starosti a problémy, no a hlavně na školu! Také bychom se neměli uzavírat sami do sebe a komunikovat s přáteli, někam si zajít, prostě pořad mít nějakou aktivitu. Ovšem je taky rozhodující, jestli je sychravo, často prší, anebo je krásné

babí léto. Za sebe bych mohla říct, že podzim pro mě není depresivní období, protože mám pořád co dělat. Škola, kroužky, kamarádi. Hlavně se už od 1. září těším na další prázdniny a odpočítávám dny do Vánoc. Vzpomínám na tu vánoční atmosféru, prostě na všechno okolo Vánoc a jsem natěšená. To mi vždy navodí dobrou náladu.

Barbora Čechová, IX. A

Články o podzimu

Podzim je hezký a pěkně barevný.
Stromy jsou krásně zbarvené.
Na podzim bývá škaredě a fouká vítr.
Lidé sklízí ovoce a zpracovávají ho.
Plody už na podzim dozrávají.

Lucie Jašková, III. A

V sobotu jsem šla se svou kamarádkou Pěťou pouštět draka.
Byly jsme na procházce a viděly kaštiny a barevné listí.
Dnes ráno už byla zima a přes den větrno.
Sbíráme žaludy, ale i kaštiny.
Ve škole jsme měli prvouku a učili jsme se o podzimu.

Tereza Lukášová, III. A

Na podzim se listí zabarvuje všemi barvami a vítr příjemně fouká.
Zvířata si hledají úkryty, chystají se spát a dělají si zásoby.
Drak, kterého pouštím, dělá ve vzduchu krásné smyky, přemety a otočky.
Je na něj krásný pohled.
Když je podzim, padají kaštiny, žaludy

a jiné plody.
Budu z nich dělat zvířátka.
Na podzim je krajina krásná.
Z komínů se kouří, listí opadává
a někdy už i hodně prší.

Inna Holubářová, III. A

Můj deváťák

První den byl pro naše prvňáčky velmi zajímavý. Společně s 9. B jsme si pro ně připravili a uskutečnili projekt s názvem „Můj deváťák“. 1. září jsme si přidělené prvňáčky vyzvedli u koridoru naproti tělocvičny. Tam jsme si každý našli svoje dva nebo jednoho prvňáčka. Došlo i k pár výměnám, jelikož se některé děti bály nebo styděly. Poté jsme si je odvedli do



auly, kde na ně čekali milé paní učitelky a přivítání panem starostou, panem ředitelem, panem zástupcem a panem místostarostou. Rodiče své děti doprovázeli po škole. Milé paní třídní učitelky prvňáčků je přivítaly,

deváťáci rozdali dárečky a paní učitelky si je vzali do tříd. My jsme také odešli do naší třídy. Další dny v prvním školním týdnu jsme prvňáčky přebírali ráno od rodičů, pak následovalo přezouvání v šatnách a doprovod do



třídy. Po čtvrté vyučovací hodině jsme si je šli vyzvednout. Ty, kteří chodili na oběd, jsme odvedli do jídelny. Společně jsme se naobědvali a povídali si s dětmi o prvních školních zážitcích. Žáčky, kteří nechodí na oběd, jsme zavedli ke skříňkám a předali rodičům. Zbytek týdne jsme je vodili na oběd a do družiny. Naši prvňáčci nás mohou chodit navštěvovat a my mezi ně můžeme také přijít. Po zbytek školního roku je budeme doprovázet na některých akcích školy a pomáhat jim, když budou potřebovat. Doufám, že se jim ve škole bude líbit stejně, jako většině žáků na této škole. Zapamatují si krásné zážitky se třídou a kamarády z jiných ročníků.

Tereza Trojanová, IX. A

Adaptační pobyt

V září jsme se se třídou a paní učitelkou vydali na adaptační pobyt na Tři studně.

Hned jak jsme vešli do pokoje, nevěřili jsme svým očím, bylo to nádherné! Pokoj s televizí, křesly, krásným záchodem, no prostě nádhera. Jo, abych nezapomněla, byl to penzion Horácko, penzion s terasou, zahradou a hřištěm. Ještě před tím jsme se šli kouknout po

okolí a na studánky, kde na nás čekala paní učitelka Špačková, která nám vysvětlila všechna pravidla, která jsme měli dodržovat.

Cestou zpátky jsme viděli sochu orla a sochu hejkala.

Druhý den byla olympiáda, která se mi moc líbila. V soutěži raků jsem byla na prvním místě. Byla jsem šťastná. Líbila se mi i diskotéka, kde byly soutěže. Jsem soutěživý typ a ráda vyhrávám. Pak jsme dostali za úkol zahrát pohádku. Paní učitelka navrhla hru Domeček. Moc se nám to líbilo a všichni jsme se dobře pobavili. Poslední večer byla noční hra. Trochu jsem se bála, ale přežila jsem. Nakonec nám paní učitelka přečetla pohádku, která nás doslova uspala.



Na památku jsme si vyrobili trička, která nám budou náš pobyt připomínat. Výlet se mi moc, moc, moc líbil a jela bych hned ještě jednou!

Karolína Hajdinová, 4. A

Ráno jsem nemohla dospát, jak jsem se na adaptační pobyt těšila. Všichni jsme se sešli u rosického zámku. Za chvíli přijel autobus, do kterého jsme nastoupili, naposledy zamávali

rodičům a odjeli.

Když jsme přijeli na rekreační středisko Horácko, vzali jsme si kufry na pokoj a ubytovali se. Potom jsme šli ke studánkám Barborka a Vitulka a k rybníku Sykovec, kde jsme krmili kačenky. Po prohlídce okolí jsme se vrátili do hotelu. A šli jsme na oběd. Odpoledne jsme hráli různé hry se dvěma deváčkami, Kristýnkou a Míšou, které také přijely s námi. Bylo to městečko Palermo, seznamování, opičí virus a mnoho dalších her – nejvíc se mi líbila hra opičí virus.

Večer jsme měli diskotéku, na které jsme se moc pobavili. Po jejím skončení byla večerka a šli jsme spát.

Druhý den ráno jsme hned po snídani měli olympiádu. Na olympiádě bylo deset disciplín, rozmístěných všude kolem hotelu. Odpoledne byl program venku, protože bylo krásné počasí. Na terase jsme hledali pomocí pracovního listu toho, kdo je nám podobný. Pak jsme šli na trávník za hotel a vyráběli jsme si v altánu trička, která jsme si různě ozdobili. Když jsme byli s prací

podářilo míč shodit dolů.

Večer o půl deváté jsme měli stezku odvahy. Museli jsme chodit k jednotlivým světýlkům, u kterých jsme sbírali obrázky s pohádkovými postavkami. Po noční hře jsme šli unavení spát.

Poslední den ráno jsme byli všichni pasováni na žáky 4. B. Po obědě už jsme naložili sbalené kufry do autobusu, nasedli jsme, zamávali jsme Horácku a jeli zpět na nádvoří zámku v Rosicích, kde si nás vyzvedli rodiče.



hotovi, hráli jsme hru opičí virus a pak hráli kluci fotbal. Bohužel kopli míč moc vysoko a padl jim do keře. Naštěstí hned vedle bydlela jedna paní, která jim půjčila hrábě a tyč a klukům se

Adaptační pobyt se mi moc líbil!!!

Nikola Binková, 4. B

„Adapták“ šestých tříd

Ve dnech 13. až 16. září jsme se jako peeristé společně s Ondřejem Nedorostem zúčastnili adaptačního pobytu šestých tříd. Sraz jsme měli společně s dětmi a pedagogy před zámkem v 7,45 hodin. Protože šestáci jsou silný ročník, muselo se jet dvěma autobusy. Ubytování bylo tradičně v Penzionu Horácko. Tam jsme dorazili v dopoledních hodinách a začali s ubytováním. Byla jsem na pokoji se třemi suprovými holkami ☺.

Před obědem jsme ještě vyrazili do lesa, ke Třem studnám, kde si každý vyrobil jmenovku a kde jsme určili pravidla letošního AP. Přes den se hrály spíše venkovní hry. Večer na děti čekala diskotéka, která byla proložena hrami a dvěma kulturními vložkami. Samozřejmě jsme si diskotéku moc užili a pořádně se vytancovali. Večerka byla přesunuta na 22,30 hodin a v tu chvíli začíná pro každého peeristu peklo. Musí totiž pořádat obchůzky po pokojích a napomínat zlobidla, aby už šla konečně spát! Bylo to jako házet hrách na zeď.

Druhý den byl budíček v 7,00 hodin, abychom stihli snídani. Opět byly venkovní hry, které napomáhaly ke stmelení kolektivu a vzájemné spolupráci. Měli jsme také program, který nás varoval před závislostí na technologiích. Byla nám také vysvětlena prevence proti této

závislosti. Kvečeru děti zkoušely vytvořit z krepáku a špejlí něco, co pomůže zabránit rozbití vajíčka. Velká legrace pak byla, když jsme vajíčko později spouštěli z balkonu. Rozbije se, či nerozbije...

Večer byla noční hra, což byl pro mě největší zážitek. Pedagogové a my dva peeristé jsme se museli schovat v lese, kde byla umístěna různá stanoviště. Ke každému stanovišti měly přijít dvě skupiny dětí. Naštěstí nikdo nezabloudil a my jsme to taky ve zdraví přežili.



Poslední den jsme se už jen sbalili a těšili se zpátky domů. Po příjezdu do Rosic jsme se rozloučili a každý vyrazil svým směrem.

Chci poděkovat všem šestákům, kteří byli celé tři dny naprosto úžasní, i přes to, že občas trošku zlobili. Ani ty večerky nebyly tak hrozné. Bylo mi s vámi moc dobře a našla jsem ve vás nové kamarády. Byli jste fajn a doufám, že takoví zůstanete i nadále! ☺

Barbora Čechová, IX. A

Výlet do muzea železnic

V pátek 25. 9. jsme se všichni sešli na nádraží v Rosicích. Čekal nás totiž výlet do muzea železnic.

Nejprve jsme jeli vlakem do Zastávky u Brna. Tam jsme vystoupili a vydali se po modré turistické značce do Babic. V polovině cesty jsme po pravé straně minuli důl Ferdinand. Cesta nám utekla velmi rychle, moc jsme se těšili na jízdu vláčkem, která byla velice zajímavá a dobrodružná. Vagónek neměl střechu a saze z komínu nám létaly do očí. V muzeu jsme viděli staré lokomotivy – parní, elektrické a motorové. V depu jsme si vystavené vláčky podrobně prohlédli.

V muzeu se mi velice líbilo, určitě se tam podívám i s rodiči.

Nikol Moresová, IV. A

Jedeme do muzea železnic!

25. září jsme se vydali se třídou do muzea železnic. Z Rosic jsme jeli vlakem do Zastávky a odtud pěšky do Babic. Tady nás čekala parní lokomotivka, která nás odvezla do muzea ve Zbýšově.

Nejprve jsme se nasvačili a potom začala prohlídka. Celá naše třída se vyfotografovala před starou lokomotivou a pokračovali jsme prohlídkou dalších lokomotiv a vagónů. Nakonec jsme si mohli koupit upomínkové magnetky, odznaky a pohlednice. Vláček nás odvezl zpět do Babic, odkud jsme se vydali pěšky do Rosic.

V muzeu železnic jsem byla už podruhé, přesto se mi tam líbilo.

Martina Kružíková, IV. A



Projektový den Náš region

V pátek 25. září vyrazili žáci 4. a 5. tříd poznávat okolí Rosic. Ráno jsme šli na vlakové nádraží a jeli vlakem do Zastávky u Brna. Odtud jsme se vydali pěšky do Babic, kde jsme nastoupili do parního vlaku. Ten nás pomalu dovezl až do Zbýšova, kde je Muzeum železnic.

Ocitli jsme se ve středu Rosicko-oslavanského revíru. Tento revír patřil k nejmenším u nás, ale vytěžené černé uhlí bylo velmi kvalitní. Roku 1992 byla těžba po 240 letech zastavena. Těžební věže, různé hornické předměty, uchované v muzeu, a různé typy lokomotiv a vagónů připomínají dobu, kdy hornictví patřilo k nejvýznamnějším odvětvím našeho regionu.

Po jízdě parní lokomotivou a malé svačince začala prohlídka. Prohlédli jsme si různě staré lokomotivy a vagóny. Nejvýznamnějším exponátem je lokomotiva Siemens z roku 1908, která je po opravě opět provozuschopná. Tato

lokomotiva je nejen nestarším exponátem v sbírce muzea, ale je také nejstarší úzkorozchodná provozuschopná lokomotiva v České republice.

Parním vláčkem jsme se vrátili zpátky do Babic. Poté následovala pěší túra do Rosic. Výlet se nám vydařil!

Vladimíra Odehnalová, V. C

Den zdraví

Ve čtvrtek 15. října jsme měli na 1. stupni Den zdraví. V první části jsme se věnovali zdravému vaření a stolování. Přinesli jsme si z domu pomazánky, saláty a různé moučníky a recepty na jejich přípravu. Společně



j jsme ochutnávali a porovnávali recepty. Vyhlásili jsme také soutěž o nejlepší a nejzdravější pokrm. Pak jsme byli na besedě o canisterapii. Bylo to moc zajímavé. Poslední aktivita byla sportovní. Vyrazili jsme do rosické kuželny. Tam nás seznámili s pravidly a technikou koulení. Pak už jsme se pustili do hry. V 5. C jsme si Den zdraví moc užili.

Vladimíra Odehnalová, V. C



Den zdraví

Jak jsme si v 9. A užili Den zdraví

Až teprve na konci připraveného programu při jeho hodnocení jsme si uvědomili, že jsme Den zdraví na základní škole prožili naposledy. Během dne jsme vystřídali čtyři aktivity. Všechny měly nějaký přínos pro naše tělesné i duševní zdraví.



Nejprve jsme absolvovali besedu s kurátorkou Městského úřadu v Rosicích. Byla to přednáška o tom, jak bychom se měli jako mladiství chovat, a naopak, co bychom neměli dělat. Dověděli jsme se, jaké jsou postihy za požívání alkoholických nápojů mladistvými, kouření, šikanování apod. Nakonec jsme vyplnili několik dotazníků. Přednáška byla velmi poučná.

Druhou hodinu nás v tělocvičně čekal bodyzorbíng. Tato aktivita nás asi bavila nejvíce. Parádně jsme si ji užili. Bojovali jsme mezi sebou v družstvech. Sice bylo pár drobných zranění, ale přežili jsme všichni. Sice budeme mít modřiny, ale ten pocit, že

se můžeme navzájem shazovat, narážet do sebe a vůbec se vyřádit, byl k nezaplacení.

Zpocení a vyčerpaní jsme se vrátili do třídy a věnovali se mnohem klidnější činnosti. Poslouchali jsme relaxační hudbu a vymalovávali mandaly. Téma malování bylo Já a moji kamarádi. Podle barev se dalo rozpoznat, jaké máme pocity. Pro nás byla tato hodina až moc klidná.

Odpočatí jsme vyrazili do rosického biliárového klubu. Tam na nás čekalo překvapení – 55tinásobný mistr republiky v kulečnicku Zoltán Kováč. Vysvětloval nám pravidla hry a zároveň vše ukazoval. Většina z nás na něj koukala s otevřenou pusou. Potom jsme si mohli hru vyzkoušet.

Dnešní den se nám líbil a chtěli bychom do konce školního roku prožít ještě nějaké podobné dny.

Třída, IX. A



Školní družina. Je to nářez!

Tak nám přibylo opět jedno oddělení.

Aktuální stav je tedy 6 oddělení s počtem 180 žáků. Pro letošní školní rok jsme si za průřezové téma zvolili: „Cestujeme světadíly“. Toto téma bude prolínat všechny naše činnosti. Pokračujeme v projektu: „Schránka důvěry a splněných přání,“. Děti si samy volí témata, která je zajímají, řešíme

aktuální výchovné problémy. Nebudou chybět ani celodružinové akce, společné akce s rodiči a seniory. Stále větší popularity dosahuje námět: „Dneska učím já“. Žáci si podle vlastního rozhodnutí zvolí náplň a tu potom realizují na svých spolužácích. Musí si udržet nejen jejich pozornost, učit se užívat vlastních schopností, umět se prosadit, být aktivní, ale především musí udržet kázeň ve třídě. Na vlastní kůži si tak vyzkouší, že my pedagogičtí pracovníci to vůbec nemáme lehké. No, a my máme tak trochu škodolibou radost a mírné zadostiučinění, když se jim to s tou kázní zrovna moc nedaří.

A co už je za námi?

I letos přišel zas mezi nás náš starý známý kouzelník Katonas. Celé vystoupení bylo humorné, protkané

kouzlením samotných dětí, takže se ozývaly salvy smíchu a nadšení.



Druhou společnou akcí byl „Život mravenců“. Na vycházce do Obory jsme si pověděli něco o pilných mravenečcích a potom jsme si na mravence zahráli. Nasadili jsme si tykadla, která jsme si vyrobili v pracovních činnostech a postavili jsme pro mravence mraveniště z listů, větviček, šišek a dalšího dostupného přírodního materiálu. Snad se tam někteří zabydlí. V přírodovědné činnosti jsme pak pokračovali ve společné seznamovací šipkované s rodinnými příslušníky. Tentokrát byla naším cílem Trojice. Náš počet se ještě znásobil. Pozvání přijali rodiče, prarodiče a sourozenci. První skupina značkovala trasu šipkami a důmyslně schovávala úkoly. Jak jinak než přírodovědné. Vždyť jsme přece Ekoškola. Další skupiny vyrážely v pravidelných intervalech za námi

a úkoly plnily. Konečně jsme všichni na Trojici. Nastává doba odpočinku a posílnění. Z batůžků vytahujeme to, co nám maminky připravily. Takto

svým potomkům pomáhali jejich rodiče. Nakonec se všichni našli, úkoly mladého přírodovědce splnili, a tak byli po zásluze děti i rodiče odměněni. Ve



vyrobených listech různých druhů listnatých stromů našli mravenci i hlemýždi sladkou potravu. A protože by dětem asi žízalky, mouchy a další produkty přírody nechutnaly, čekaly tam na ně bonbóny. Že je to nezdravé? No, pro jednu...

odpočatí se pouštíme do další hry: „Na mravence a hlemýžďe“. Už víme, že v tykadlech jsou orgány čichu a hmatu.

*Helena Jurová
vedoucí ŠD*

Střídavě natíráme dětem ruce citronem a cibulí. Ty se potom hledají podle vůně. To bylo hemžení. Děti se navzájem očichávaly a hledaly, do které skupiny patří. Bezvadné na tom bylo, jak



Zprávy ze školního parlamentu**Plán práce ŽP na šk. rok 2015/2016**

Žákovský parlament, který byl znovu ustanoven na začátku tohoto školního roku, se opět velmi aktivně zapojil do činnosti na naší škole.

V letošním roce parlament tvoří celkem 22 zástupců ze tříd na druhém stupni. Předsedou parlamentu pro tento školní rok byla zvolena ve volbách Míša Dudová ze třídy 9. B, místopředsedou se stala Sofie Strnadová ze třídy 8. A, organizátorem schůzek parlamentu a správcem skupiny na facebooku byl zvolen Max Coufal ze třídy 8. A. Další funkční obsazení a taky seznam všech členů našeho parlamentu je k zhlédnutí na stránkách školy <http://www.zsrosice.cz>.

A jakým směrem se v tomto školním roce vydá náš parlament? Poslanci si vytipovali tři oblasti, kterým by se chtěli letos věnovat. První oblastí je klima školy – nadále chceme zlepšovat prostředí školy. V plánu máme vyzdobení našich chodeb, dokončit úpravy odpočinkových zón a vyřešit situaci se školními záchody. Druhou oblastí bude „nálada školy“ – poslanci se budou snažit do běžného chodu školy zařadit nějakou netradiční činnost/aktivitu, která by na chvíli odlehčila napětí ze školní práce, rozveselila šed' klasického učicího dne. Ještě nevíme, zda to budou oblíbené netradiční dny nebo sportovní turnaje či nějaké kulturní akce. Každopádně se můžeme všichni těšit. A poslední třetí

oblastí je spolupráce s městem. Byli jsme osloveni paní Plchovou, abychom se zapojili do projektu Zdravé město a pomohli vymyslet novou podobu našeho města. Budeme muset uspořádat ve spolupráci s městem školní fórum, kde žáci naší školy dostanou možnost vyslovit své návrhy, tužby a přání, jak mít nové a lepší prostředí, ve kterém žijí.

Dál budeme pokračovat ve spolupráci s EKO- kroužkem, zapojíme se do organizace absolventského plesu, budeme se spolupodílet na Dni otevřených dveří, zorganizujeme Dny dětí a pravidelně budeme přispívat do školního časopisu.

A co dodat na závěr? Parlament má před sebou mnoho práce, jelikož chceme především zlepšovat vztahy a prostředí na naší škole, je k tomu neméně důležitá nejen vytrvalá a poctivá práce poslanců, ale také podpora jejich spolužáků i vyučujících. Budeme si přát, aby se i tento školní rok poslanci ke své práci postavili zodpovědně, plynule navázali na jejich dobrou pověst a práci, a stali se vzorem pro své spolužáky i partnery nám učitelům. Dejte jim šanci a podpořte je v jejich práci!

za žákovský parlament

Mgr. Eva Treuová



Pozdrav od EKO-týmu

Na začátku eko-zpráviček se musíme vrátit na konec minulého školního roku. O významném úspěchu naší školy jsme ještě v Rosníku totiž neinformovali.

Již po čtvrté jsme obhájili titul EKOŠKOLA! Za připomenutí stojí, že jde o vzdělávací program, v němž se žáci učí o environmentálních tématech a sami usilují o šetrnější provoz školy. Program zajišťuje MŠMT a MŽP a koordinuje sdružení Tereza.

Audit proběhl 4. května a o pár dní později bylo rozhodnuto. Obhájili jsme titul a můžeme ho další 4 roky užívat. Velké poděkování patří všem členům Eko-týmu i dalším spolupodílníkům (pedagogům, provozním zaměstnancům, členům školního parlamentu, redakci časopisu Rosník i školní družině).

Slavnostní předávání titulů EKOŠKOLA proběhlo 18. 6. 2015 v Praze. Konalo se ve Valdštejnském paláci. Akce byla bohužel limitována počtem hostů, proto se mohli zúčastnit pouze vybraní žáci z Eko-týmu (Jáchym Heroudek a Ondřej Dušek). Byli jsme moc rádi, že nás na akci doprovodil i pan starosta Mgr. Jaroslav Světlík.

Na místě byl připraven bohatý program, počínající seznámením

s hlavními organizátory projektu Ekoškola, pokračující filmem, který zobrazoval práci českých i zahraničních škol, zapojených do tohoto projektu. Hned po filmu došlo na samotné předávání titulů a pozorností. Velkým zpestřením programu byla také prohlídka celého komplexu Valdštejnského paláce, při které jsme mohli nahlédnout mj. i na jednání senátu.

Jsmo rádi, že jsme se této slavnostní akce mohli zúčastnit. Kdo ví, třeba se příště této slávy zúčastní zrovna někdo z vás ☺.

I v tomto školním roce zahájil Eko-tým společně s Eko-kroužkem svou činnost. Na schůzkách nezůstáváme jen ve škole, ale vyrážíme také ven.

Dne 23. 9. 2015 proběhla zajímavá akce Eko-kroužku ve spolupráci s komisí pro životní prostředí a TS Rosice. Jednalo se o osázení 4 betonových



truhlíků pod budovou ZŠ Rosice. Žáci díky výsadbě prohloubili svůj vztah

k přírodě, získali nové informace a zkrášlili část okolí naší školy. Navíc jde o bylinky, které budeme moci využívat třeba i ve školní jídelně. Jak se nám práce podařila, můžete zhodnotit na fotografiích na stránkách školy, kde naleznete také odkaz na reportáž.

Pokud se rozhodnete vyjít okolo bylinkových truhlíků na procházku, vezměte to také přes kamenný mostek, spojující břehy Bobravy pod kostelem (cestou na školní zahradu). Na chvíli se na mostě zastavte a pohleďte na další naši práci – vodní mlýnky. Mlýnky byly instalovány při druhé schůzce Eko-týmu pod vedením pana Vocilky.

Mgr. Adéla Kočičková

Přečtěte si také, jak popisují tyto akce členové Eko-kroužku:

Na konci září jsme před školou osazovali čtyři truhlíky. Vysadili jsme bylinky a jeden stromek. Při práci nás natáčela Česká televize. Bylo to fajn. Snad se nám práce povedla



a vysázené sazenice porostou!

Lenka Šoltésová, VI. A



7. října jsme vyrazili podél řeky Bobravy. Naším cílem bylo nainstalovat do říčky vodní mlýnky. Nebylo to vůbec

jednoduché, chodili jsme po kluzkých kamenech a občas někdo spadl do vody. Užili jsme si ale legraci.

Karolína Fabíková, VI. A

V zdravém těle zdravý duch

I v novém ročníku časopisu Rosník jsme vyrazili do tříd, abychom zjistili, co si myslíte. Den zdraví nás inspiroval k anketě, která se týká našeho fyzického i duševního zdraví. Tentokrát jsme oslovili celkem 385 žáků 2. až 5. ročníku.

1. otázka

1. Když můžeš, dáváš přednost chůzi nebo jízdě na kole před jízdou motorovými vozidly?

- a) Převážně ano.
- b) Je mi to jedno.
- c) Ne, raději jedu autem.

Na prvním stupni polovina žáků preferuje zdravou chůzi a pouze 30 žáků jezdí častěji a raději autem. Na druhém stupni třetina žáků raději chodí a 97 žákům je to jedno. Jízdu autem preferuje pouze 18 žáků. Celkově u žáků zvítězila prostřední odpověď.

2. otázka

2. Navštěvuješ rychlé občerstvení (KFC, MC Donald, různé bufety)?

- a) Ano, často a rád.
- b) Jen občas, při výjimečných příležitostech.
- c) Vůbec, snažím se tomu vyhýbat.

Druhá otázka se týkala našich zvyků ve stravování. Docela nás překvapilo, že fast food volíme spíše při výjimečných příležitostech. 71 žáků se návštěvám rychlých občerstvení vyhýbá.

3. otázka

3. Co rád děláš ve volném čase, jak odpočíváš?

- a) Nejraději se věnuji nějakému sportu.

- b) Nejraději se věnuji nějaké kulturní aktivitě (sleduji film, jdu do divadla, čtu si apod.)

- c) Nedělám nic.

Ve třetí otázce jsme se zaměřili na náš odpočinek a využití volného času. Tady jsme se rozdělili na sportovce, milovníky kultury a ty, kteří pouze relaxují. Když jsme výsledky sečetli, tak jsme dospěli k závěru, že stejný počet žáků, a to 222, se ve volném čase věnuje sportu i různým kulturním aktivitám. Relaxaci a nicnedělání volí za nejlepší odpočinek 36 žáků.

4. otázka

4. Jaké pocity u tebe převládají ve škole?

- a) Příjemné, cítím se tady dobře.
- b) Nepříjemné, mám strach a necítím se dobře.
- c) Skoro vždycky příjemné, jen někdy se trochu bojím (třeba před písemkou)

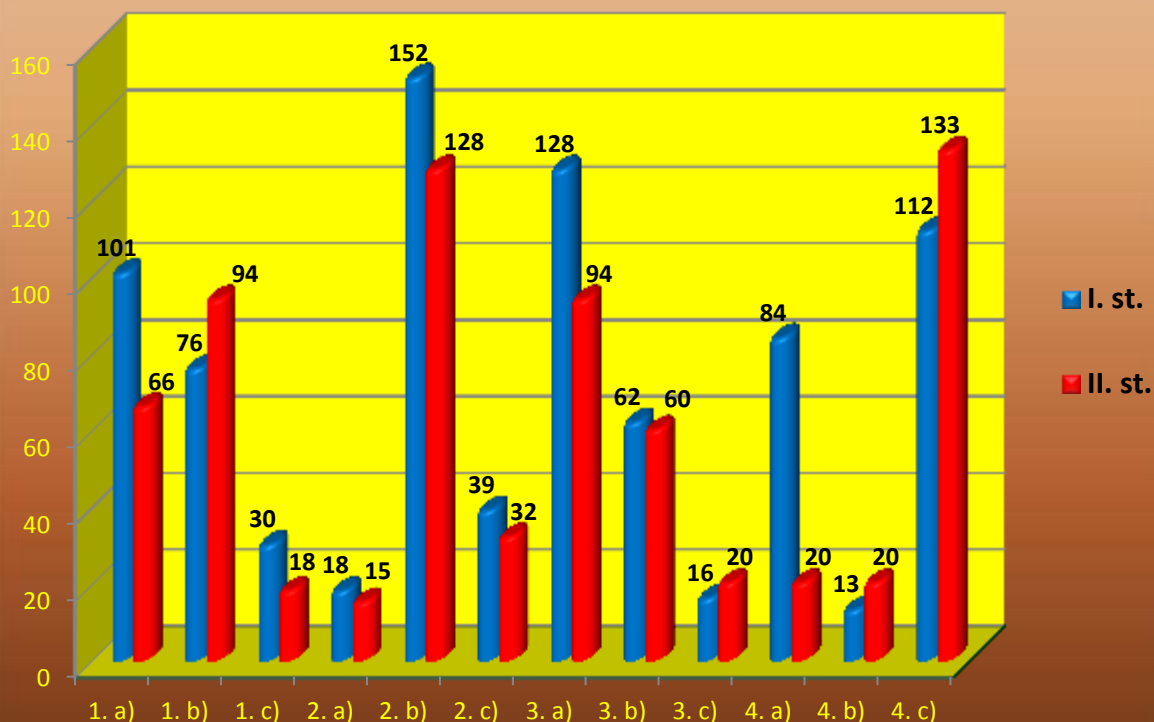
Ve čtvrté otázce jsme se zaměřili na to, jak se cítíme ve škole, kde trávíme skoro polovinu dne. Zjistili jsme, že naše škola je vcelku příjemné místo. Aspoň to tak vnímá 349 žáků. Z toho asi dvě třetiny žáků pocítují stres před zkoušením nebo písemkou. 104 žáků vnímá školu jako naprosto bezproblémové prostředí.

5. otázka

5. Co ti pomůže, když jsi rozzlobený nebo hodně unavený?

V poslední otázce jste neměli možnost výběru z možností, ale odpovídali jste podle sebe. Receptů na odreagování a odpočinek jsme dostali spoustu. Pro

V zdravém těle zdravý duch



hodně z nás je důležitý kontakt s jinými lidmi, ať už s rodinou nebo s kamarády. Potřebujeme se zkrátka vypovídat. Další možností je poslouchání oblíbené hudby, přečtení pěkné knížky nebo zhlédnutí dobrého filmu. Někdo také léčí stres dobrým jídlem. Někteří z vás potřebují problémy vysportovat a potřebují pohyb. Jiní naopak zalezou do postele a pořádně se vyspí.

Tak až zase budete naštvaní, unavení a dopadne na vás podzimní deprese, vyzkoušejte některý z nápadů. Třeba to bude fungovat!



Redakce časopisu Rosník

Hudba 21. století**ZAZ**

Zaz, vlastním jménem **Isabelle Geffroy**, (1. května 1980 Tours, Francie), je francouzská **zpěvačka**, zpívající převážně jazz a šansony. Proslavila se hitem *Je veux*, který se objevil na jejím debutovém albu nazvaném *Zaz* z 10. května 2010.

Její matka byla učitelka španělštiny, otec pracoval pro elektrotechnickou společnost. V roce 1985 nastoupila se svou sestrou a bratrem na *Conservatoire de Tours*, kde navštěvovala kurzy této školy. Sedm let zde studovala hudební teorii – konkrétně housle, klavír, kytaru a sborový zpěv. V roce 1994 se pak přestěhovala do Bordeaux. Zde se jeden rok věnovala kurzům zpěvu a sportům. V roce 2000 získala stipendium od regionální rady, které jí umožnilo spojit svou životní cestu se školou moderní hudby *Centre for Musical Activities and Information Bordeaux*. V počátcích kariéry mělo na její tvorbu vliv hlavně Vivaldiho Čtvero ročních dob, později pak významní jazzoví umělci (např. Ella Fitzgerald). Mezi další inspirativní osobnosti řadí **Zaz** Enrica Maciase, Bobbyho McFerrina nebo Richarda Bonu. Sympatické jí jsou také africké, latinské a kubánské rytmy. V roce 2006 se přestěhovala do Paříže, kde žije dodnes.

V roce 2009 se stala překvapivou vítězkou finále třetího ročníku talentové soutěže *Tremplin Génération France Bleu/Réservoir*, které se odehrálo

v pařížské Olympii. Přišla tam sama (ostatní soutěžící si přivedli fanoušky) a publikum dobyla, jako by je zaklela nějakým kouzlem. Také mocně zapůsobila na zpěváka jménem Raphaël, který se následně rozhodl napsat pro ni tři písničky.

Písně:

Les Passants

Je Veux

Le Long De La Route

La Fee

Trop Sensible

Prends Garde A Ta Langue

Ni Oui Ni Non

Port Coton

J'Aime Nouveau

Dans Ma Rue

Eblouie Par La Nuit

Zdroje:

<http://www.knihy-song.cz/knihy-song/eshop/10-1-CD/0/5/31099-ZAZ-ZAZ-CD>

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Zaz>



Nela Burianová, VII. B

Kočka divoká

Základní údaje:

Patří mezi savce, do čeledi kočkovitých šelem. Nejčastěji se dožívá 12-14 let. Kočka divoká váží 1,2 až 11 kg a dosahuje délky 47-80 cm.

Vzhled:

Ve srovnání s kočkou domácí je zavalitějším a má delší a hustější srst. Má také větší hlavu, delší vousky a menší uši. Srst má obvykle šedohnědou až šedožlutou. Na hřbetě, ocase a nohách má výrazné pruhování.

Schopnosti:

Kočka divoká má vynikající zrak a sluch. Vidí výborně v šeru i v ostrém světle. Je důležité zejména při lovu potravy. Ptáky dokáže zahlédnout i na 100 m a pištění myši dokáže rozlišit i na velkou vzdálenost. I když ráda odpočívá, je stále ve střehu.

Potrava:

Živí se převážně hlodavci, ptáky a drobnými obratlovci (veverka, žába apod.). Svou kořist přepadá rychlými výpady, obvykle ji nehoní.

Rozmnožování:

Březost trvá 65 dnů, kočce se obvykle rodí 3-5 koťat.

Výskyt:

Většinou se vyskytuje ve smíšených a listnatých lesích v podhůřích a vrchovinách. Kočky divoké mají své teritorium, které si značkují močením, trusem a pachovými výměšky. Kočka divoká žije samotářsky, více

společenská je jen v období páření.

Kde kočku divokou můžeme potkat?

V České republice se vyskytuje jen zřídka na Šumavě, v Podyjí a v Beskydech. Patří mezi zvlášť chráněné a kriticky ohrožené druhy.

Prohlédnout si ji můžeme spíše v zoologických zahradách. Najdeme ji například v ZOO Hluboká nad Vltavou, v Děčíně nebo Ostravě.



Zajímavosti:

Myslivci říkají, že lidé, kteří viděli kočku divokou ve volné přírodě, by se dali spočítat na prstech jedné ruky. Tak tajuplně, skrytě a obezřetně žije. Ví se o ní (přesněji řečeno – spíše tuší) jen to, že u nás žije jen několik párů.

Kdyby byla kočka divoká velká jako pes, do lesa by si nikdo netroufl. Je totiž vytrvalým a nezdolným lovcem, který hubí myši a hraboše po stovkách. Je natolik užitečná, že pro ni v Německu, Rakousku i Francii dokonce vysazují zvláštní, padesát metrů široké »komunikační pásy« z křovin a stromů. Ty spojují oblasti jejich výskytu tak, aby se k sobě zvířata dostala a mohla se rozmnožovat.

Vladimíra Odehnalová, V. C

Ověř si své znalosti



PODZIM



1. Jaký význam mají dušičky?

- a) oslava podzimu
- b) památka na zesnulé

2. Kdy najdeme v kalendáři den památka zesnulých?

- a) 30. října
- b) 2. listopadu
- c) 1. prosince

3. Měsíce, které patří do podzimu, jsou v pouze v bodě:

- a) říjen, listopad, prosinec
- b) září, říjen, listopad
- c) srpen září, říjen

4. Na jakém světadílu se nejvíce slaví Halloween?

- a) v Americe
- b) v Evropě
- c) v Austrálii



5. Kdy začal tento rok astronomický podzim?

- a) 21. září
- b) 1. října
- c) 23. září



6. Jaké ovoce se na podzim sbírá?

- a) jahody
- b) meruňky
- c) jablka

7. Tato květina kvete na podzim. Jak se jmenuje?

- a) divizna velkokvětá
- b) řepka olejka
- c) měsíček lékařský



8. Kolikrát se ježek při zimním spánku nadechne?

- a) 1krát za dvě minuty
- b) každou vteřinu
- c) 2krát za minutu

9. Charakteristické barvy podzimu jsou v bodě:

- a) zelená, modrá, oranžová
- b) oranžová, červená, hnědá
- c) červená, zelená, šedá

10. Kdy končí podzim?

- a) 21. prosince
- b) 24. prosince
- c) 31. listopadu



Kristýna Tůmová, IX. B

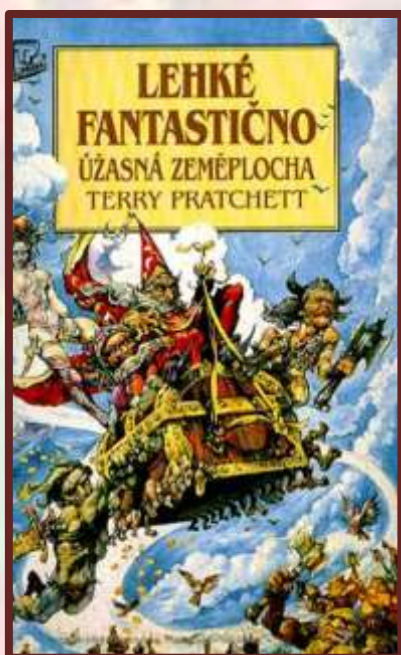
1. b), 2. b), 3. b), 4. a), 5. c), 6. c), 7. a), 8. c), 9. b), 10. a)
Odpovědi:

Z Rosníkovy knihovničky (aneb okénko rosické knihovny)

A už tu máme nový školní rok a s ním i novou trojici knižních doporučení.

Úžasná Zeměplocha: Barva kouzel a Lehké fantastično

Kdo by neznal Zeměplochu, svět který



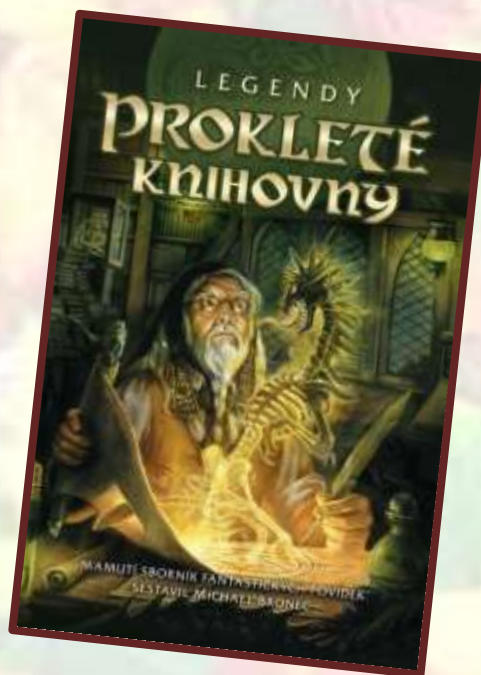
je podpírán čtyřmi slony stojícími na hřbetě želvy, která donekonečna kráčí vesmírem. Je sice smutné, že její autor sir Terry Pratchett 12. března tohoto roku zemřel, to je však o důvod navíc si tyto fantastické knihy přečíst. Slavná sága Úžasná Zeměplocha (do které mimochodem patří přes čtyřicet knih) čeká jen na vás! Její první dva díly – Barva kouzel a Lehké fantastično už si získaly srdce čtenářů po celém světě. Neváhejte se ponořit hluboko do tajuplného vesmíru plného nedostudovaných čarodějů, chodících truhel, neohrožených barbarů a děsivých nestvůr.

Legendy prokleté knihovny – mamutí sborník fantastických povídek

Číst knihy je nebezpečné! A číst TUTO je obzvlášť nebezpečné! Otevři dveře knihovny, a hned tě ovane šepot jejich stránek.

(Jenže co šeptá, dokáže i kousnout. Nebo sežrat.)

Pokud se chcete ve třídě vytáhnout, že čtete knihu, doporučila bych právě tuto. Má totiž přes 900 stran. Sborník samotný je tvořen 21 povídkami, které na sebe vzájemně nenavazují, takže lze některé kapitoly i přeskakovat. A pozor, od českých autorů! Knihu vydaly Straky na vrbě, které mají na svědomí už mnoho literárních dílek.



Pouštní píseň

Před tím jsme tu měli něco pro vyšší ročníky, teď je čas na ty mladší. Sága Anděl koní pocházející od Angely Dorsey je asi většině děvčat známá. Čtvrtý svazek, který má rosická knihovna k dispozici nese název

Pouštní píseň. Patří mezi knihy se svižným dějem, proto se čte rychle a nenáročně. Příběhu nechybí zápletky ani poutavost, a přestože autorka vydala již mnoho knih, daří se jí, aby se děj neopakoval a bylo stále o čem vyprávět. Pokud potřebujete zaplnit nějaké místo ve čtenářském deníku a máte málo času, může se tato kniha ukázat jako dobrá volba.

Anežka Formánková, VIII. A

Báli jste se, že Rosník přijde o filmové recenze?

Tak to jste se strachovali zbytečně. Tentokrát vás do kina pošlu hned na dva filmy.

První je *Spectre*. Daniel Craig se nám ukáže jako 007 v už 24. Bondovce.

James Bond dostane záhadný odkaz z minulosti, který ho přivede na stopu známé zločinecké organizace. Postupně rozplétá složitou pavučinu lží, aby nakonec odhalil děsivou pravdu o SPECTRE. (Forum Film CZ)

Děj je podle všeho bez dalších krkolomných zápletek. Ne ale tak natáčení samotného filmu. Kdo se podívá na upoutávku (jakože doufám všichni), může zpozorovat několik velice elegantních a velice drahých vozidel. Aston Martin, se už několikrát ve starších dílech objevil, ale aby těchto aut bylo při natáčení zničeno hned sedm... Nedivme se tedy, že se utratilo 883 milionů korun pouze za vozy.

A pokud vás nic z toho co jsem napsala, na tento trhák nenaláká, podívejte se na

něj alespoň kvůli Rihanně, která ve filmu získala taky menší roli.

Druhým filmem je *Purpurový vrch*. A ano, už by měl na rozdíl od Bonda pomalu běžet v kinech. Pro ty, kteří nevědí, o co jde, malé seznámení. Bude to horror. S mírně romantickým nádechem. Ale horror, který se bude moct pyšnit nálepkou: Nevhodný mládeži do 15 let.

Edith Cushingová se psaním vypořádává se svým nehezským traumatem z dětství. Záhadnému cizinci, siru Thomasi Sharpeovi, se její texty líbí, jí se pro změnu zamlouvá on. Dokonce natolik, že se za něj nakonec vdá. Díky sňatku se stane spolujitelkou panství Purpurový vrch, jemuž vévodí majestátní viktoriánský dům. V jeho ponurých stěnách se Edith rozhodně necítí jako doma. Přispívá k tomu odměřenost její švagrové Lucille a spousta děsivých vizí, jež ji provázejí od chvíle, kdy prvně překročila práh. Edith je sice k smrti vyděšená, zároveň ji ale zvědavost nutí odhalovat tajemství, které se dům snaží pohřbít. Že jí při téhle pátrací akci půjde neustále o život, asi není potřeba dodávat. (CinemArt)

A mě nezbyvá, než vám popřát příjemné mrazení u Purpurového vrchu a co nejvíc akce u Spectre.

Anežka Formánková, VIII. A



Recepty

Polévka z dýně hokaido

Ingredience:

Dýně hokaido 1x
3 polévkové lžíce másla
2 polévkové lžíce hladké mouky
kuřecí vývar (nebo bujon) – cca do půl litru vody
sůl, pepř
smetana 30%
toust nebo houska

Postup:

Neoloupanou Dýni rozkrájíme na kostky či plátky a dáme podusit do měkka. Lze také rozložit na plech, podlít vodou a upéct do měkka.

Takto připravenou dýni rozmixujeme na pyré. Na másle uděláme světlou zásmažku z mouky a másla, zalijeme vývarem, přidáme pyré, sůl a pepř a necháme povařit. Pokud se nám zdá polévka hustá, můžeme libovolně přidat vývar či vodu. Na konci vaření můžeme do polévky přidat trochu nastrouhaného muškátového oříšku.

Polévku můžeme zjemnit smetanou již v průběhu vaření nebo lze přidat trochu smetany až do talíře. Když přidáme smetanu do talíře, můžeme si pohrát s celkovým vzhledem pokrmu. K polévce se hodí podávat krutony, nakrájenou opečenou housku s máslem nebo toust. Toust opečeme v toustovači či na pánvi na sucho a rozkrojíme na trojúhelníček. Na závěr můžeme posypat sýrem dle chuti každého (eidam, niva, gouda apod.).

Můžeme doplnit třeba petrželkou či

jinými bylinkami.

Pokud by chtěl někdo zdravější verzi, vynechá zásmažku a doplní polévku celozrnným toustem.



Ondřej Nedorost, IX. A

Americký dýňový páj

Tradiční recept na dezert podávaný na oslavách Dne díkůvzdání.

Těsto na páj:

1 šálek = cca 250 ml hmoty
2 šálky hladké mouky
¼ lžičky soli
⅔ šálku studeného másla
3-4 lžíce studené vody

Postup:

Na vál prosejeme mouku se solí, do mouky rozsekáme nožem máslo na malé kousky a prsty rozemneme na drobenku. Po troškách přidáváme studenou vodu a nožem zpracováváme v těsto. Vody má být tolik, aby vzniklo

těsto na rozválení – podobně jako křehké těsto. Nemá být příliš měkké. Nakonec těsto vypracujeme dobře rukama, až je hladké a lesklé. Hotové těsto zformujeme do bochánku, položíme je na lehce pomoučený talířek, přikryjeme a postavíme do chladu na 2 hodiny.

1 šálek smetany ke šlehání

Postup:

V míse umícháme dohromady dýňové pyré s vejci, přimícháme cukr, smetanu, mléko a brandy. Přidáme všechno koření a dobře zamícháme. Těstem na páj vyložíme kulatou nevymaštěnou formu se zvýšeným okrajem a napln



Páj – nádivka:

- ½ těsta
- 2 šálky pyré z dýně
- 2 rozšlehaná vejce
- 1 šálek sladké smetany
- ½ šálku mléka
- 1 lžíce brandy
- 1 lžička vanilkové příchuti
- 1 lžička mleté skořice
- ½ lžička mletého zázvoru
- ½ lžičky strouhaného muškátového oříšku
- ¼ lžičky mletého hřebíčku
- ¼ lžičky mletého nového koření

dýňovou nádivkou. Na povrchu uhladíme a vidličkou upravíme okraj těsta tak, aby byl ve stejné rovině s nádivkou. Připravený páj dáme péct do předehřáté trouby asi na 12 minut. Potom zmírníme teplotu a v troubě pečeme dalších asi 25 až 30 minut, až je páj i uprostřed nelepavý. (ověřujeme špejlí) Upečený páj vyndáme z trouby a necháme vychladnout na pokojovou teplotu. Ušleháme šlehačku a ozdobíme jí libovolně povrch páje a podáváme

Dobrou chuť!

Ondřej Nedorost, IX. A

Město a vesnice – básně od dětí

Město a vesnice

*Rosice jsou malé město,
je tu Penny, Lidl, Tesco.
Také je tu velká škola,
ta nás zítra zase volá.*

David Šotola, III. A

*Tetčice jsou malá ves,
ve dne v noci štěká pes.
K tomu patří moje dílna,
práce musí zde být pilná.
Výrobky tu vytvoříme
a pak hezky uklidíme.*

Adam Šoltés, III. A

*Tetčice jsou vesnice,
Mně se líbí velice.
Za domem hned máme les,
Všude kolem štěká pes.
V knihovně jsou bezva knížky,
Číst je všechny je moc těžký.
Odpoledne po škole,
Jezdívám rád na kole.
Zajedu na dětské hřiště,
Ostatní vám povím příště.*

Robin Škranc, III. A

*Rosice jsou město krásné,
Že jsou poblíž Brna, to je jasné.
Zámek, kašna na náměstí je,
vedou tu i koleje.
Chodíme tu do školy,
Nosíme si úkoly.*

Kristýna Koníčková, III. B

*Znáte město Rosice?
Na kopečku tu stojí Trojice.
Když k Bobravě se zatouláte,*

*bobra už tam nepotkáte,
ale když budete mít kliku,
můžete v Rosicích uvidět štiku.*

Marek Doubek, III. B

*V našem krásném městě
ráda žiji prostě.
Cukrárnu a kino máme,
na zmrzlinu chodíváme.
S kámoškama chodím ven
a nevím, kolik si toho užijem.
Zábavu a spoustu smíchu,
občas k tomu trochu breku,
ten však přejde po chvílce
moje krásné Rosice.*

Tereza Bártová, III. B

*Naše město Rosice,
není žádná vesnice.
Je to město malé,
hezky načančané.
Je moc hezké, to si piš,
za chvíli ho uvidíš.
Žije tam rodinka,
Hanka, Kuba, táta i maminka.*

Hanka Aronová, III. C

*Rosice jsou jako květ,
žiji tu už osm let.
Z kašny čerí pramen čistý,
nahore se štika blyští.
Na zámku je bílá paní,
která naše knihy chrání.
Na kopci je kaple svatá,
dolů vede cesta hrbolatá.
To jsou naše Rosice,
mám je ráda velice.*

Eliška Hlavoňová, III. C

Ilustrace k písničkám

Lucie Horáková, VI. B



Kateřina Švihálková, VI. B



Natálie Lachowiczová, VI. B

Najdi aspoň deset rozdílu



Veronika Dušková, VII. B

PAN POMERANČ - 1. část

<p>1. Ješ hodinu ráno.....</p>	<p>2. Pěl sedmí ráno.....</p>
<p>3. Pan pomeranč vyrazil na cestu ale...</p>	<p>4. A najednou.....!!</p>
<p>5. Pan pomeranč se nudl a pokračoval v cestě. Vě škole ho však čekali.....</p>	<p>6. Pomeranč se ho snažil ignorovat ale...</p>
<p>7. A pak se ho všichni mahnuli a čekali.....</p>	<p>8. A tak pomeranč kačal.....</p>

Co se stane dál? Uvěř jim pan pomeranč?
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ....!

Vladimíra Odehnalová, V. C

Slovo závěrem

Podzimní číslo je tady! Doufáme, že v něm najdete články a reportáže, které vás zaujmou. Náš redakční tým na konci školního roku opustili někteří zkušení redaktori, a tak v tomto čísle museli daleko více pracovat ti, kteří zůstali a postupně se zapracovávají. Myslíme si, že se jim to vcelku daří. Do tohoto čísla nám napsali články také někteří přispěvatelé. Moc jim děkujeme. Jsme rádi, že se zvyšuje zájem o práci v našem časopise. Potěší nás také, když najdeme nové redaktory. Pokud máte zajímavé nápady a nebojíte se je realizovat, určitě se ozvěte. Inspirovat nás budou také vaše reakce na články a rubriky. Neváhejte se s vašimi názory a podněty ozvat.

Dne 30. 11. se zástupci naší redakce zúčastní vyhlášení celostátního kola soutěže Školní časopis roku 2015. Moc se na setkání s ostatními redakcemi těšíme a doufáme, že se Rosník mezi ostatními časopisy neztratí a bude reprezentovat naši školu. Držte nám palce...

Nepodléhejte podzimní melancholii a užijte si pestrost podzimních dní a tajemno večerů. Těšíme se na shledanou zase v zimě.

Za redakci Rosníka se s vámi loučí

Mgr. Jana Odehnalová

a

Ing. Gabriela Folvarčíková

Redakční rada

Vladimíra Odehnalová, V. C
Nela Burianová, VII. B
Veronika Dušková, VII. B
Denisa Hlavůňková, VII. B
Anežka Formánková, VIII. A
Lea Petřivalská, VIII. A
Ondřej Nedorost, IX. A
Barbora Čechová, IX. A
Tereza Trojanová, IX. A
Kristýna Tůmová, IX. B

Přispěvatelé

Lucie Jašková, III. A
Tereza Lukášová, III. A
Inna Holubářová, III. A
David Šotola, III. A
Adam Šoltés, III. A
Robin Škranc, III. A
Kristýna Koníčková, III. B
Marek Doubek, III. B
Tereza Bártová, III. B
Hanka Aronová, III. C
Eliška Hlavoňová, III. C
Nikol Moresová, IV. A
Karolína Hajdinová, IV. A
Nikola Binková, IV. B
Karolína Fabíková, VI. A
Lenka Šoltéssová, VI. A
Lucie Horáková, VI. B
Kateřina Švihálková, VI. B
Natálie Lachowiczová, VI. B
Mgr. Adéla Kočičková
Mgr. Eva Treuová
Helena Jurová



